

+

Har suppeterrinen kostet fem kroner ?

2

Ja

Nej

+

Vil Emils mor slå suppeterrinen i stykker med en grydeske ?

2

Ja

Nej

+

Skal Ida blive hjemme ?

1

Ja

Nej

+

Sidder mors tommelfinger fast under suppeterrinens kant ?

2

Ja

Nej

+

Er Emils søndagstøj stribet ?

1

Ja

Nej

*

Du godeste, hvordan skal vi få drengen ud? sagde hun. Vi bliver nødt til at tage komfurkrogen og slå terrinen i stykker. Er du fra forstanden? sagde Emils far. Den har kostet fire kroner! Nu skal jeg prøve, sagde Alfred, der var en flink ung mand med gode kræfter. Han greb fat om begge suppeterrinens hanke og løftede terrinen i vejret med et snuptag. Men hvad hjalp det? Emil fulgte med. For han sad skam godt fast. Og der hang han så og sprællede med benene for at komme ned på gulvet igen. La' vær', slip mig, la' vær', siger jeg, hylede han. Og så lod Alfred være. Nu var de rigtig kede af det alle sammen. De stod dér i køkkenet rundt om Emil og grundede på, hvad de skulle gøre. Både far Anton, mor Alma, lille Ida, Alfred og Line. Men ingen kunne finde på en god måde at få Emil ud af suppeterrinen på. Se, Emil græder, sagde lille Ida og pegede på et par store tårer, der piblede frem under kanten af suppeterrinen og langsomt trillede ned ad Emils kinder. Vel gør jeg ej, sagde Emil. Det er suppe. Han hvædede som sædvanlig, men det er vist heller ikke særlig sjovt at sidde fast i en suppeterrin, og sæt nu, han aldrig slap løs igen! Stakkels Emil, hvordan skulle han så få brug for sin lue? Emils mor havde så ondt af sin lille dreng. Hun ville igen tage komfurkrogen og slå terrinen i stykke, men Emils far sagde: Aldrig i livet! Terrinen har kostet fire kroner. Så er det bedre, vi kører ind til doktoren i Mariannelund. Han kan nok få den af. Desuden tager han kun tre kroner, på den måde tjener vi en krone. Det syntes Emils mor var en god idé. Det er jo ikke hver dag, man kan tjene en hel krone. Sikke mange rare ting man kunne købe for den! Noget til lille Ida måske, som måtte blive hjemme, mens Emil var ude at køre. Så fik de travlt på Katholt. Emil skulle gøres fin til turen, han skulle både vaskes og have sit pæne tøj på. Rede ham kunne man jo ikke komme til og heller ikke vaske ører på ham, skønt det var hårdt tiltrængt. Hans mor forsøgte ganske vist at få en pegefinger op under kanten af suppeterrinen for at rense Emils ører lidt, men det var nær gået galt, for fingeren sad fast. Ja, sådan går det, sagde lille Ida, men far Anton blev virkelig vred, skønt han ellers var så rar. Er der ikke flere, der kan komme i klemme i suppeterrinen, råbte han. Gør det endelig, så kan jeg tage den store høstvogn og køre hele Katholt til doktoren i Mariannelund. Emils mor rykkede ordentligt til og fik

fingere ud. Ja, så slipper du for at få rensede ører, Emil, sagde hun og pustede på fingere. Et stort smil brød frem under randen af suppeterrinen, og Emil sagde: Det er første gang, jeg rigtigt har haft nytte af den suppeterrin. Nu holdt Alfred for døren med hest og vogn, og Emil kom ud for at entre op i vognen. Han var så fin i sit stribede søndagstøj og sine sorte knapstøvler og med suppeterrinen på hovedet. Nå ja, det så måske lidt mærkeligt ud med suppeterrinen, men den var pæn og blomstret og lignede næsten en eller anden nymodens sommerhat. Det eneste man kunne indvende imod den, var, at den gik lovlig langt ned over øjnene på Emil.